

УДК 621.326

Тарасюк М.І. – ст. гр. БМм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ ВИРОБНИЧОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА У МАШИНОБУДУВАННІ

Науковий керівник: к.т.н., доц. І.Б. Гевко

Виробнича система управління і її функції спрямовані на досягнення поставлених цілей підприємства. Ставлячи перед організацією певні цілі, керівництво підтверджує те, до чого організація прагне. Для того, щоб ефективно управляти виробництвом, необхідно чітко виявити сам об'єкт управління, тобто те, на що спрямоване управління, виявити форми і види самих управлінських впливів, форми зв'язків між складовими системи управління, і тільки тоді ми зможемо говорити про завдання виробничого менеджменту і методи їхнього вирішення. До складу виробничої системи будь-якого рівня ієрархії (підприємство, цех, ділянка, робоче місце) традиційно включають наступні ресурси:

1. Технічні ресурси (виробниче устаткування, інвентар, матеріали та інше).
2. Технологічні ресурси (динамічність методів технології, наявність конкурентоспроможних ідей, наукові зділи й інше).
3. Кадрові ресурси (кваліфікаційний і демографічний склад працівників, їхня здатність адаптуватися до зміни цілей виробничої системи).
4. Просторові ресурси (характер виробничих приміщень, території підприємства, комунікацій, можливість розширення тощо).
5. Ресурси організаційної структури системи управління (характер і гнучкість керуючої системи, швидкість проходження керуючих впливів та інше).
6. Інформаційні ресурси (характер інформації про саму виробничу систему і зовнішнє середовище, можливість її розширення і підвищення вірогідності тощо).
7. Фінансові ресурси (стан активів, ліквідність, наявність кредитних ліній та інше).

Їх правильне поєднання та експлуатація є запорукою успіху виробничого менеджменту підприємства.

Ефективні функціонування машинобудівного підприємства також на пряму залежить від вчасного створення і виробництва нових виробів, що можуть бути отримані на базі оригінальних ідей та винаходів. Ці ідеї (інтелектуальна власність) є значним потенціалом вітчизняної економіки, який через суттєвий брак коштів в сучасних умовах не може бути реалізованим. Велика кількість підприємств, підприємців і винахідників не можуть втілити свої ідеї у реальні вироби, бо у них відсутня елементарна база із розробки цих виробів. Процес розробки виробів є надзвичайно трудомісткий і передбачає проведення патентного пошуку та патентування ідеї, виконання проектно-конструкторських робіт, технологічної та організаційної підготовки виробництва. Це досить дорогий процес, що створює додатковий ризик і перешкоди при впровадженні нових виробів у виробництво.

Виробнича стратегія (Production Strategy) полягає в розробці загальної політики і планів використання ресурсів фірми, націлених на максимально ефективну підтримку її довгострокової конкурентної стратегії. Виробнича стратегія складно взаємозалежна зі всіма іншими стратегіями основних підсистем організації, що являють собою елементи її внутрішньої діяльності, а, крім того, стратегія розвитку виробництва зав'язана і на безлічі факторів зовнішнього середовища організації.